Se apropie iarna...

GRIJILE CARI FRĂMÂNTĂ PE ORICE GOSPODAR

TRISTEȚEA și îngrijirea de care sunt cuprins, când vremea începe să se burzuluiască, își are tâlcul ei. Să nu-ți închipui, cititorule, că este numai imensa părere de rău pricinuită de moartea unor zile însorite, dulci și pline de farmec. Ci crede-mă — presentimentul — că de aci încolo vor trece ceasuri, zile și poate nopți întregi, când oasele-mi nu se vor mai desmorți de frig. Când după o zi întreagă de alergătură, sau de muncă într'un birou, care nu mai izbutește să se încălzească așa cum se cuvine, voi avea un singur ideal: acela de a mă încălzi.

Și pe deasupra, — of, Doamne! — câte și câte alte buclucuri. Mai întâi lemnele. Eterna poveste a lemnelor de foc, mai întotdeauna scumpe, de obiceiu ude, veșnic generatoare de mizerii. (Tăiatul, spintecatul, și aranjarea lor în pivniță, sunt neplăceri „mărunte", cari aproape nu mai merită vreo atențiune deosebită.)

Vine apoi la rând soba, blestemata aceia de teracotă, înaltă și lătăreață de te izbești de ea toată ziua, și căreia trebue să-i mai duci grije, s'o cureți la vreme, s'o „pensulezi" pe coș, ca pe un biet suferind, în gâtlejul căruia trebue — ajutat de linguriță — să privești cu pricepere și băgare de seamă.

Liniștit, întins în vreun fotoliu bătrânesc, cu arcurile mai mult sau mai puțin puse la punct, citindu-mi aceste însemnări pe marginea vremei ce se apropie, vei spune poate, cititorule, cu calmul pe care ți-l bănuesc:

— „Dacă nu-ți place, mută-te într'o casă cu calorifer!"

Dacă ăsta îți este cumva sfatul, ei bine, te poftesc să stai de vorbă cu vreun amic din aceia cari au avut, sau au plăcerea să locuiască într'un apartament împodobit cu țevile caloriferului. Să-ți spună acela, câte a pățit și mai pățește în fiecare iarnă. Să-l auzi pe dumnealui, pe amicul d-tale, iubite cititor, făcându-ți teoria păcurii, a țițeiului, înjurându-și proprietarul, care ține să facă economie, blestemându-și portarul, care poate să tune și să fulgere, nu dă drumul la calorifer, decât la ore fixe. Informează-te cum se cuvine și vino, pe urmă, să mai îmi dai sfaturi.

...problema încălzitului devenea un chin. Toate străzile răsunau de sgomotele ferăstraielor și maldăre de lemne împiedicau circulația pe trotuare.

Nu s'au uitat încă vremurile în care la lumina dăunătoare a unei lămpi cu gaz și la căldura insuficientă răspândită de o sobă de fier, tineretul studia în sălile bibliotecilor...

Electricitatea a biruit frigul și întunericul. Într'o sală spațioasă bine încălzită, sub lumina albă a becurilor electrice, studenții găsesc un cadru agreabil cercetărilor...

...pe când astăzi electricitatea încălzește, luminează și transformă un birou rigid într'o încăpere confortabilă în care lucrul devine o plăcere.

PROGRESELE CIVILIZAȚIEI

De „Nea Mitică", profesorul meu de istorie din clasa V-a liceală, îmi aduc aminte — Dumnezeu să-l ierte — în fiecare iarnă.

Nu știu cum venise vorba de progresele civilizației, că Nea Mitică ne-a spus:

— Mă băieți! — ia gândiți-vă că bunicul meu, care-și lumina căscioara cu un opaiț afticos, s'ar scula din mormânt și ar vedea că astăzi noi mergem la perete, sucim un buton și, gata, odaia ne este luminată ca ziua. Ce-ar zice el, măi copii?

De profesorul meu — cum spuneam — îmi aduc aminte, de vreo câțiva ani, în fiecare iarnă — și mă gândesc ce-ar spune el dacă ar vedea că astăzi sunt unii oameni cuminți cari, folosind electricitatea, nu numai că-și luminează casa, dar și-o și încălzesc.

— Păi sigur — parcă'l aud spunând — nici nu se putea altfel. Mă gândeam eu că o să vie vremea să scăpăm de pacostea lemnelor și a sobelor. Câte minunății nu a făcut și va mai face electricitatea!...

Și dacă bunul meu profesor ar colinda prin apartamentele văduvite de teracotă sau calorifer și ar mai vedea cum funcționează radiatorul electric, credința sa în izbânzile electricității ar căpăta temeiuri tot mai puternice.

Dacă idealul meu din zilele și nopțile de iarnă, de a mă încălzi odată cum se cuvine, și-ar găsi împlinirea prin intermediul unui radiator electric — fiindcă, de! aș vrea să fiu la pas cu moda și cu ultimele descoperiri — salcâmul din poarta casei mele părintești ar putea să se scuture în voie, oricât ar vrea. Nu mi-ar mai păsa de nimic.

G. L.

La căldură, în colțul cel mai liniștit al apartamentului.

STELE CARE S'AU NĂSCUT... STELE CARE S'AU PRĂBUȘIT...

NIMIC nu e mai efemer decât cariera unei vedete de cinema. Fiecare nouă stea care se ridică pe firmamentul ecranului — și aceasta după câțiva ani de pregătiri, de neajunsuri, de lacrimi — stârnește interes o bucată de vreme, un an, doi pentru ca, apoi, peste noapte să fie umbrită de un alt luceafăr, lansat poate chiar de compania ei... Căci producătorii și mai cu seamă cei din Hollywood, știu că publicul se plictisește dacă vede de prea multe ori acelaș chip. *Fețe noui*, este imperativul care-i silește să cutreere tot pământul, prin agenți speciali, să institue fel de fel de concursuri, unele mai neobișnuite decât celelalte, pentru a alimenta gustul veșnic schimbător al publicului. Ca orice caz însă și acesta are excepțiile sale.

Să vedem acum, care sunt chipurile noui care s'au afirmat, în cursul anului trecut.

Mickey Rooney. — Acest tânăr actor, de 17 ani, s'a afirmat vertiginos, deși și-a făcut debutul pe ecran încă dela vârsta de 4 ani... Dar pe atunci, nu știa precis dacă aparatul de filmat este un balaur sau o jucărie... Astăzi Mickey este una din cele mai populare vedete ale Americei și filmele sale fac rețete strălucite. Despre un film al său nu se spune „*cu Mickey Rooney*" ci „*film Mickey Rooney*" pur și simplu. Și toate acestea, grație căror haruri dumnezeești? Simplității, desinvolturei și sincerității cu care-și interpretează personajul-tip de adolescent american copilăros, caraghios, de o fermecătoare naivitate. Aproape în toate filmele sale, vrea să fie *bărbat*, întreprinde acțiuni pe cont propriu dar când se izbește de primul obstacol, redevine copil și cere sfatul părintelui său, întotdeauna înțelegător, întotdeauna înțelept. Urmărindu-l pe Mickey Rooney, care răspândește în juru-i aerul unui atât de primăvăratece tinereți, nu se poate să nu te simți cuprins de vraja lui, să nu vrei să-l imiți, să dansezi swing, sau să te sui cu picioarele pe masă.

Ann Sheridan. — Despre această fermecătoare femeie, nu știm dacă ea poate fi trecută în rândul adevăratelor stele. Căci, deși numele ei flutură pe buzele tuturor, deși a fost aleasă „regina sex-appealului", n'a turnat încă niciun rol care să-i justifica faima și titlul de actriță.

Avem prilejul s'o vedem doar pe copertele și în cuprinsul magazinelor ilustrate, o vedem doar în fotografii de propagandă, pe cutii de ciocolată, etc.

Cazul lui Ann Sheridan pentru lansarea căreia s'au investit sume fabuloase, înfățișează o enigmă. Și o nostimadă: a vrut să ajungă profesoară și a devenit regina sex-appealului...

John Garfield. Acest mare actor dramatic de talia lui Muni ne-a fost prezentat în filmul „Vis de tinerețe", în rolul unui ratat, personaj care-i convenea de minune. Astăzi, Garfield se bucură de o reputație extraordinară în Statele-Unite și i se încredințează roluri din ce în ce mai mari din ce în ce mai complexe. Se spune că va deveni al doilea Paul Muni.

Priscilla Lane. — Deși face parte dintr'un grup de surori, toate vedete, și au apărut împreună prima oară, Priscilla Lane a izbutit să se releve în mod deosebit. Talent, inteligență, sclipiri de farmec adolescent — toate acestea au ridicat-o pe Priscilla — umila figurantă de eri — în ochii publicului american, făcând dintr'ânsa o autentică vedetă.

Viviane Romance. — Francezii se mândresc astăzi cu Viviane Romance, minunata femeie pe care am aplaudat-o prima oară în „Casa din Malta". E cea mai superbă apariție a ecranului din ultimii cinci ani, e încarnarea sex-appealului... Dar 1939 n'a împrăștiat numai bucurie... Pentru unele vedete, a fost chiar un an nespus de trist. Multe staruri din galeria marilor celebrități, au simțit terenul alunecându-le de sub picioare și dacă, pentru unele prăbușirea n'a venit încă, va veni curând.

O decadență pe care o înregistrăm cu tot regretul este aceea a Marlenei Dietrich. Vedeta care ajunsese să rivalizeze cu Greta Garbo, se găsește la răspântie. In cursul anului care s'a scurs n'a turnat niciun film, în ciuda numeroaselor proecte anunțate. Era vorba să turneze pentru Universal: n'a turnat; apoi într'un studio parisian: nici acest proect nu s'a realizat. Hotărât lucru, steaua ei a încetat să mai strălucească. Popularitatea numelui, ecoul pe care-l mai stârnește, este datorit trecutului...

O altă stea care a căzut, este Freddie Bartholomew. Eternul dușman al copiilor — staruri — timpul — i-a răpit farmecul de copil, nevinovăția, stângăcia — adică toate armele cu care lupta... Ultimul său film „Lord Jeff", a fost o decepție. Studiourile nu se mai obosesc să-i caute scenarii adecuate.

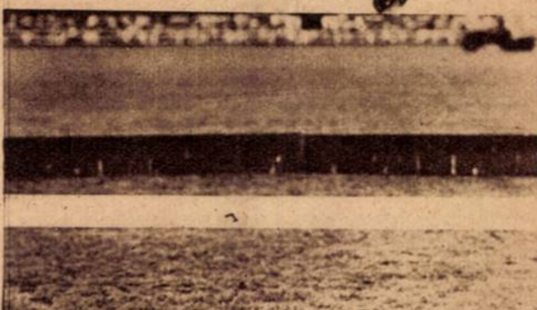
Chipuri noui...

Insfârșit Luise Rainer, copleșită sub elogii în urma creației ei din „Marele Ziegfield" — filmul pentru care a fost adusă dela Viena, unde jucase teatru călăuzită de Max Reinhardt — a fost atacată de presa yankee, pe motiv c'ar fi o vedetă artificială, exagerată. Nu s'a săvârșit oare o nedreptate ?

D. M.

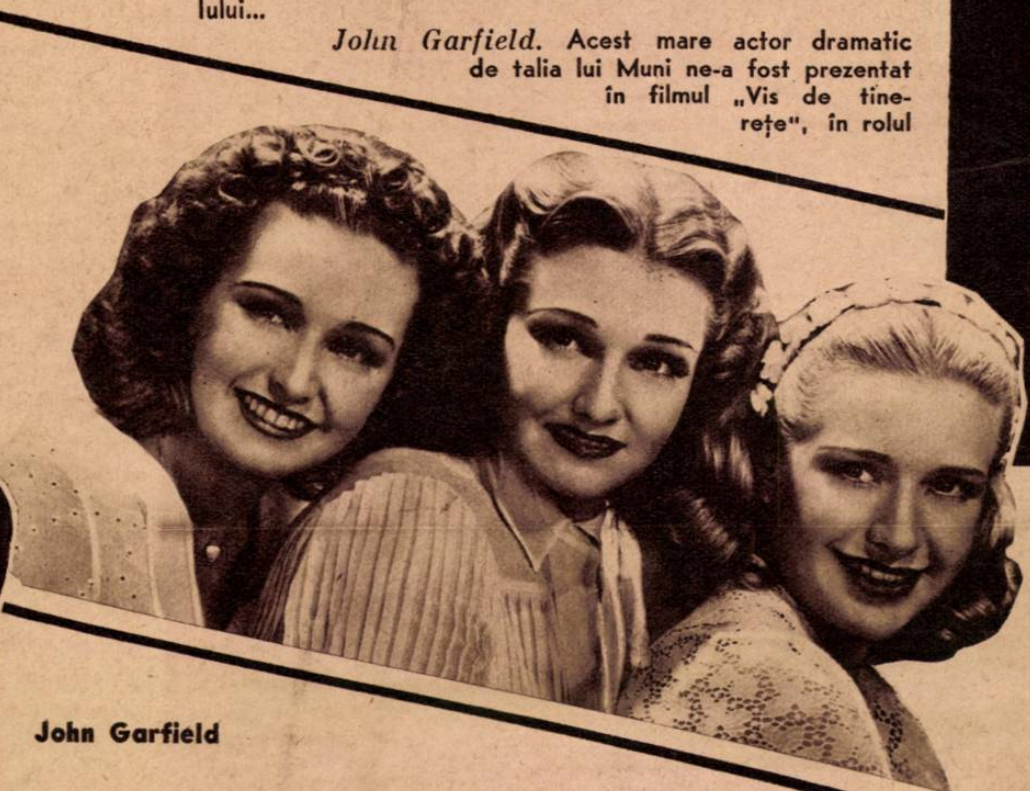

Douglas Fairbanks.

Ivan Mosjoukine.

Cele trei surori Lane.

John Garfield

Gândul FACE MINUNI

UN INSTITUT „COUE"

IN ROMÂNIA?

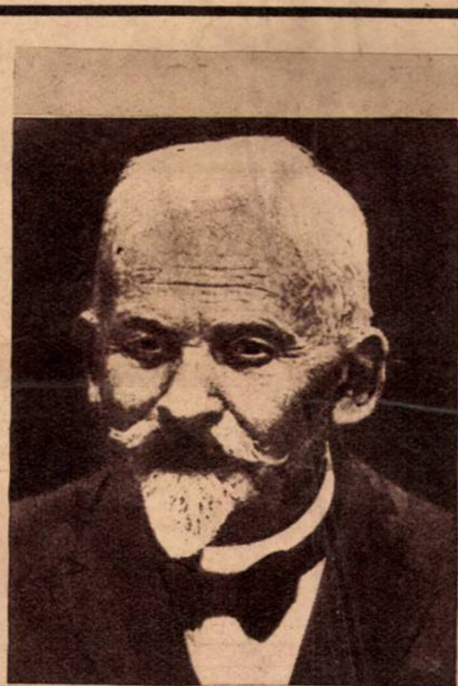
MULŢI au auzit despre „couéism", puţini însă ştiu cu preciziune despre ce este vorba.
Ironizată ades, această metodă a vindecării prin sugestie şi autosugestie, se practică azi în mari institute şi clinici speciale din streinătate.
Mai mult: dacă nu venea războiul, era vorba să se înjghebeze şi la noi un astfel de institut.
„Şcoala dela Nancy", unde se practică depe vremea lui Coué această metodă, căuta reprezentanţi printre medicii români, cari să înfiinţeze şi la noi un institut pentru a propaga şi pune în practică, învăţătura ei. In ce constă oare această metodă?

GÂNDUL FACE MINUNI

„Omul este ceea ce gândeşte, spune Pascal.
Intuiţia biblică se întâlneşte aci nu numai cu omul de credinţă, dar şi cu cele mai moderne constatări ale ştiinţei, care arată că orice idee, imagine, tinde să se realizeze. Cel mai mic gând nu piere, ci va lupta mereu să se înfăptuiască. Imaginea care predomină în spirit, aceea se realizează, învingând pe celelalte.
Repetându-ţi mereu că eşti trist, vei deveni în adevăr nefericit, oricât te-ar copleşi soarta cu fericiri. Un bolnav obsedat de frica boalei, nu se poate vindeca.

CUM SE APLICĂ METODA

In toate dimineţile când te trezeşti şi seara când te-ai aşezat în pat, închide ochii şi *fără să cauţi să fi atent* la ceea ce spui, să pronunţi din buze, destul de tare ca să auzi şi numărând pe o sfoară sau şnur cu 20 de noduri, fraza următoare: *„Din toate punctele de vedere, zi cu zi, sunt din ce în ce mai bine"*.
Această autosugestie trebue făcută cât se poate *mai simplu, fără cea mai mică sforţare*. Intr'un cuvânt, formula trebue repetată pe tonul cu care se recită litaniile.
Prin acest mijloc, ea pătrunde mecanic în inconştient, unde, orice gând tinde să se realizeze. Această metodă trebue practicată toată viaţa, spune Coué. Oridecâteori simţi o durere, să-ţi repeţi, cât se poate de repede: *„Trece, trece, îmi trece, trece"*...
După oarecare obicinuinţă, se poate obţine dispariţia durerii în 20—30 de secunde.
Să reincepi oridecâteori ţi se pare necesar.

E. Coué, născut la 1851, mort în 1926, întemeetorul Şcoalei dela Nancy.

ŞCOALA DIN NANCY

Practicarea autosugestiei nu înlocueşte tratamentul medical, dar este de un mare ajutor, atât bolnavului cât şi medicului. Coué reuşeşte să facă minuni prin autosugestie, vindecând paralitici, tuberculoşi, răni varicoase, astru, etc. I se duce vestea în toată lumea. O clinică de autosugestie se înfiinţează la Nancy. Apoi, după modelul ei, un Institut la Paris şi alte clinici, în toate ţările civilizate.
O conferinţă a lui Coué, „Stăpânirea de sine — sănătatea — prin autosugestie", e tradusă în toate limbile pământului. (In româneşte a apărut cândva cu o prefaţă de d. D. V. Barnoschi).
Azi milioane de oameni, în toate continentele, datoresc uşurarea suferinţelor lor, acestei metode atât de simple şi — spun ei — de eficace.

„CENTRE DE FILANTROPIE"

In 1925, savantul Montagu S. Mouier-Williams dela Universitatea din Oxford, membru al Colegiului regal de chirugie al Angliei, pus să cerceteze valoarea institutului ce funcţionează la Paris aplicând metodele Şcoalei din Nancy, certifică cu elogii, că aceste metode au aprobarea unor psihologi din Anglia şi din alte ţări ale Europei şi Americei, că rezultatele obţinute la clinicile din Paris şi Nancy „în vindecarea turburărilor funcţionale nervoase şi în uşurarea boalelor organice, au minunat întreaga lume", şi că aceleaşi rezultate se obţin la Londra şi în alte părţi, în clinici alcătuite după modelul celei din Nancy.
„Mişcarea provocată de Institut, este de o importanţă ştiinţifică internaţională din punct de vedere al ameliorării boalelor ale căror suferinţi n'au fost până acum îndeajuns uşurate.

O NOUĂ RELIGIE?

Credinţa în puterea gândului, a adus la un fel de nouă religie. S'au scris numeroase cărţi pe această temă, în ultimul timp şi chiar marele savant Alexis Carell o studiază şi explică. Oamenii buni sau cei ce devin buni prin autosugestie, devin în acelaş timp foarte apţi de a se vindeca prin metoda trezirii forţelor sufleteşti. Cu alte cuvinte, autosugestia de vindecare are un efect sporit, uneori imediat, *ca o minune*, asupra oamenilor altruişti, blânzi, iertători.

„Subiectul", sugestionat că va cădea pe spate, execută ordinul doctorului.

Experienţă de hipnotism într'o clinică specială.

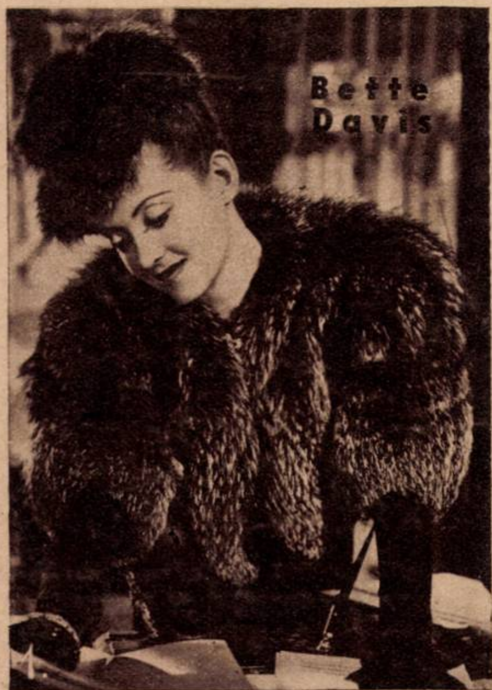
Ades, părinţii dau copilului sugestii greşite, care îl enervează şi-l chinuesc, cu toată dragostea lor.

Sau, cum spunea S. O Marden, asupra oamenilor *cari trăesc în acelaş ton cu armonia universală, care este numai bine, fericire, iubire*.
Sunt desigur şi persoane, cari îşi aplică rău metoda, confundând credinţa cu voinţa, gândesc rău şi se autosugestionează, fără să vrea, greşit. Alţii, nu izbutesc să scape de o durere prin autosugestie, fiindcă nu au pregătit sufletul lor, dându-i acea stare de înălţare deasupra nimicurilor vieţii, deasupra necazurilor, iritărilor de tot felul, temerilor şi vrăşmăşiilor.
Uneori această pregătire durează mai mult, dar prin repetirea zi de zi a gândurilor bune, se ajunge cu timpul la această stare — nici eu nu ştiu cum s'o numesc — de graţie a sufletului, la această atitudine nezdruncinată optimistă, la credinţa că omul, creeat după chipul lui Dumnezeu, nu poate să fie decât bun, blajin, iertător şi iubitor.

SANDU VORNEA

„REALITATEA ILUSTRATĂ". Editura „Ziarul" S. A. R. Bucureşti. Inscrisă sub Nr. 239, Reg. Publ. Periodice la Trib. Ilfov S. I Com. Revistă săptămânală tipărită la heliogravură şi un supliment „De toate pentru toţi". Redacţia şi administraţia, str. Const. Mille (Sărindar) 5-9, Bucureşti. Tel. 3.84.30. Cec Poştal 4083. Red. responsabil: N. Ionescu. Preţul abonamentelor: un an (52 numere) lei 400; 6 luni (26 numere) lei 225; 3 luni (13 numere) lei 120. Anunciurile se primesc la administraţia revistei. Plata taxelor poştale în numerar conform aprobării Direcţiei Generale P. T. T. Nr. 15.585/939.

Femeia ELEGANTĂ

DE DIMINEAŢĂ PÂNĂ SEARA

1. La ceaiul de după amiază, o pelerină de vulpi argintii şi o pălărie garnisită cu aceiaşi blană va fi extrem de elegantă.

★

2. Rochia-tailleur combinată din stofă şi catifea, poate fi purtată într'o vizită nepretenţioasă făcute unei prietene sau unei rude.

4.

2.

3.

★

3. Pentru zilele frumoase de iarnă paltonul pe care-l poartă Bette Davis este foarte elegant. După cum vedeţi e toată îmbrăcată în gris. Excepţie face numai pălăria neagră de „imperial" şi batista de voile din buzunarul stâng.

★

4. „Peignoir" de catifea pan albă, garnisită la mâneci cu vulpe albă.